

**Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 2 L 135 stillet af Folketingets
Miljø- og Planlægningsudvalg.**

Spørgsmål

Kan ministeren redegøre for eksempler på, at planlovens § 47, stk. 1, er anvendt i situationer, hvor det ville have været byplanmæssigt forsvarligt at afvente udfærdigelsen af en lokalplan?

Svar

I følge Kammeradvokatens undersøgelse af kommunernes praksis efter planlovens ekspropriationsbestemmelse har Naturklagenævnet realitetsbehandlet 8 sager, hvor kommunen havde besluttet at ekspropriere til byudvikling på grundlag af en kommuneplan.

I 7 af disse sager har Naturklagenævnet ophævet kommunens beslutning. 4 sager omhandlede ekspropriation på grundlag af et allerede ophævet kommuneplantillæg, hvorfor disse ikke berører besvarelsen af det stillede spørgsmål. For de resterende 3 sagers vedkommende var nævnets begrundelse for at ophæve kommunens beslutning om ekspropriation netop, at det var byplanmæssigt forsvarligt at afvente udarbejdelsen af en lokalplan, idet kommunen var kommet så langt i sin planlægning, at det ville være mere korrekt at foretage ekspropriationen på grundlag af en lokalplan.

Det drejer sig om Naturklagenævnets afgørelse, j. nr. 03-32/650-0003, der omhandlede Struer Kommune, og hvor nævnets afgørelse var enstemmig, nævnets afgørelse, j. nr. 03-32/650-0001, der angik Trehøje Kommune (Herning Kommune), og hvor nævnets afgørelse ligeledes var enstemmig, og endelig nævnets afgørelse, j. nr. NKN-32-00002, som angik Esbjerg Kommune, og hvor nævnet traf en 6-3 afgørelse. Sagen er i øvrigt omtalt i min besvarelse af spørgsmål 1.

I 1 sag stadsfæstede Naturklagenævnet kommunens afgørelse, idet nævnet fandt, at det ikke var byplanmæssigt forsvarligt at afvente udarbejdelsen af en lokalplan. Sagen er i øvrigt omtalt i min besvarelse af spørgsmål 1, se Naturklagenævnets afgørelse j. nr. NKN-32-00009.